

om at blive færdig før i 1882. Det er al den Trøst, som Ministeriet faar for sin Klage og sin Bemærkning om den absolut uoverskridelige Bevilling. Men saa bliver Ministeriet ogsaa temmelig fornærmet, og under 14de April 1882 forlanger det Forklaring over de Forandringer, Amtmanden har foretaget, „som i ikke ringe Grad have fordyret hele Planen“. Den 8de Mai 1882 melder Saa Amtmanden, at han har kjøbt 1038 Kvadratalen mere Grund end tilladt, fordi han derved har kunnet spare Noget paa Bygningen, men samme Dag kommer der en anden Skrivelse, hvori han meddeler, at Oberstenten af Muren maa dækkes med Cement, at der maa loddes Zinkplader paa, og at der maa afholdes andre Udgifter, hvorhos han gjør opmærksom paa, at Taarnet har flaaet Revner, en mod Nord og en mod Vest. Disse Revner havde viist sig der temmelig snart, efter at Bygningen var paabegyndt, saa klinede man dem sammen, men nu havde man set, at Revnerne haade være større og længere nede i Muren, i hvilken Anledning det ogsaa var nødvendigt at foretage forøgede Udgifter ved denne Mur. Saa den 10de Mai faar Ministeriet atter et Brev, hvori Amtmanden melder, at han ikke ser sig istand til at spare paa Ministeriets Spørgsmaal angaaende flere Ting, han har foretaget, i alle Tilfælde ikke foreløbig. Saa den 10de Juli kommer endelig en Forklaring, som er meget interessant, jeg beklager, at jeg ikke kan læse den op, men jeg skal referere den. Han siger nemlig, at hvad der er sket, burde ikke være sket, han har været uberettiget dertil, det burde ganske vist helst være sket med Ministeriets Samtykke, men faktisk er det nu ikke sket saaledes, og han vil da, naar han skal give en nærmere Forklaring af enkelte Ting, sige, at naar for Ex. Spisestuen var bleven større, saa var Grunden den, at den fra først af var for lille, han havde talt med Arkitekt Amberg om den Ting, og det var egentlig Amberg, der havde Skylden, da han havde sagt, at det Hele ikke vilde komme til at koste ret Meget; han, Amtmanden, havde under alle Omstændigheder handlet i god Tro, det kunde man være vis paa. Spisestuen var 7 og 9 Alen, det var ikke nogen ordentlig Spisestue for en Amtmand, og saa var man gaaet til 7 og 11¼ Alen, men nu kunde han forsikre Ministeriet om, at Spisestuen havde vundet Meget derved, nu var den det mest tiltalende Værelse i hele Huset. Dernæst siger Amtmanden, at da Spisestuen blev gjort større, maatte ogsaa Vaskeskjælden gøres større, den laa under Spisestuen, og den ene Historie førte den anden med sig.

Endelig siger han, at de øvrige Foranstaltninger har han foretaget paa egen Konto, — det vil da sige paa eget Ansvar, thi paa egen Konto har han ikke gjort det — og det havde Amberg ikke Skyld i. Men der var meget god Grund dertil. At Kontoverne for Ex. bleve byggede større, var, fordi der trængtes til mere Plads i disse, og det medførte saa, at man maatte forlænge den østre Fløi, hvilket igjen medførte andre Forlængelser haade oppe og nede. Der maatte være flere Døre, Kjøkkendøren vendte mod Nord, og det var urimeligt, den maatte et andet Sted hen, hvor den vendte bedre. Han havde lagt Bygningen et andet Sted end efter Planen, og saa maatte Skjælderene ogsaa flyttes et andet Sted hen. Fra først af var der ikke paatænkt nogen Vandledning, man maatte bære Vandet igjennem Stueetagen, det var uheldigt, og saa fik han en Vandledning. Det Samme var Tilfældet med Badekammeret. Dertil havde han anskaffet sig et Styrtebadsapparat og en Bruse. Disse Ting stode ganske vist ikke i Overslaget, der stod kun et Badekammer, og følgelig antog han, at man havde glemt Styrtebadsapparatet og Brusjen, thi der var dog ingen Mening i, at Amtmanden skulde have et Badeværelse uden de nødvendige Apparater. Heraf vil man se, at det Altsammen var gode Foranstaltninger. Af Vinduer var der kommet mange flere end paatænkt, men saa maatte man ogsaa indrømme, at der var blevet lysere, der var ligeledes kommet flere Døre, det var Altsammen Ting, om hvis Nødvendighed der kunde diskuteres, men nyttige og gode vare de. Saa siger han, at han gjerne vil indrømme, at det havde været korrekt, om han havde henvendt sig til Regjeringen om disse Sager, men for det Første var det godt, hvad der var sket, og det vilde ikke have været Andet end Tidsspilde først at spørge, og som sagt, de foretagne Forandringer vare hensigtsmæssige, saa han haabede nok, at Alt vilde blive approberet. Det er en meget lang Redegjørelse, og da den har ligget fremme til ærede Medlemmers Eftersyn, skal jeg ikke spille Thingets Tid med at læse det Hele op, det er en overmaade lang Historie. (Stemmer: Lad os faae Mere!) Jeg skal senere paa Foranledning læse op deraf. Saa siger han endvidere, at for Resten var der ogsaa sparet en Del, hvilket ikke maa glemmes. Til Exempel anfører han, at naar man sætter Træpanel i en Stue, hvor der intet Panel skal være, saa sparer man at pudse Væggene, og det er en ligefrem Besparelse. Det Samme gælder, naar man opfører en Granitmur omkring Huset, og der ligger en Del hugne